

відбувається з урахуванням взаємозв'язку індивідуального навчання з груповими методами мислення та діяльності, що приводить в рух сили колективного мислення, при цьому використовуються управлінські ігри моделювання різних реальних ситуацій і процесів.

Одним із основних напрямків комплексної модернізації сучасної освіти в Україні є впровадження в педагогічну практику нових інформаційних технологій і засобів навчання, які змінюють не тільки способи формування знань і вмінь, а й традиційні форми відносин між студентами та навчальним предметом, тобто форми навчального процесу та освітнє середовище. Сучасний викладач стає не простим передавачем знань, а організатором освітнього процесу, що забезпечує інтенсивні методи навчання. Активізація навчально-пізнавальної діяльності студентів є невід'ємною частиною підвищення якості педагогічної освіти, орієнтації рівня професійної підготовленості майбутніх педагогів на нормативні правові акти та вимоги професійної діяльності.

Отже, ігрова діяльність розвиває індивідуальні здібності студентів, оскільки вони не відчувають психологічного тиску відповідальності, який властивий традиційним формам навчальної діяльності. Засвоєння знань здійснюється в контексті певної діяльності, що створює ситуацію необхідності знання. Ігрові моделі дають змогу позбутися шаблонів і стандартів, здатні змінити ставлення студентів до будь-якого явища, факту, проблеми. Гра стимулює інтелектуальну діяльність студентів, вчить прогнозувати, досліджувати та перевіряти правильність прийнятих рішень і висунутих гіпотез, виховує культуру спілкування, формує вміння працювати в колективі. Використання ігор у навчально-виховному процесі забезпечує максимальне емоційне та практичне залучення до конкретної сьогоденної ситуації, створює нові можливості у навчанні, забезпечує накопичення власного соціально-економічного досвіду, перетворює загальні знання в особистісно значущі, а також вимагає від учасників систематизованих і глибоких знань для застосування їх у подальшій самостійній професійній діяльності.

Н. Є. Каличева

ОСОБЛИВОСТІ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

На сьогоднішній день ринок освітніх послуг нашої країни є досить різноманітним, але більшість випускників стикається з ситуацією, коли працедавець не влаштовує рівень його фахової підготовки, незважаючи на високу якість набутих теоретичних знань.

Необхідно відзначити, що якість підготовки фахівців у закладах вищої освіти залежить не лише від кваліфікаційного складу викладачів, рівня науково-методичного та технічного забезпечення навчального

процесу, а й від розуміння майбутнім фахівцем того, що здобуті ним знання він зможе застосувати в майбутній професійній діяльності. І за таких умов має бути створена дієва державна програма підтримки молодих спеціалістів. Та, на жаль, останнім часом держава майже повністю переклала на вищі навчальні заклади процеси регулювання підготовки фахівців для потреб національної економіки.

Ще однією причиною слабого рівня підготовки сучасних молодих спеціалістів є відсутність тісної співпраці між закладами освіти та відповідними фаховими підприємствами. Так, підприємства не хочуть приймати на роботу спеціалістів з посереднім рівнем знань та навичок. Звісно, що й студенти прагнуть якнайкраще підійти за своїм професійним та психофізичним рівнем до обраної посади, але в більшості випадків переоцінюють власні знання та навички і не отримують на початковому етапі бажаного результату – високої заробітної плати. Тому необхідно на рівні держави створювати дієвий механізм взаємодії між навчальними закладами, підприємствами, громадськими організаціями та державними органами, діяльність якого буде спрямована на забезпечення професійної підготовки фахівців з вищою освітою згідно із потребами ринку праці, як в нашій країні, так і за її межами. Такий механізм має базуватися на:

- моніторингу ринку праці з метою визначення його потреб та оцінки можливостей вищих навчальних закладів задовольнити їх;
- впровадженні освітніх програм у навчальний процес із врахуванням вимог працедавців до компетентностей майбутніх фахівців;
- створенні надійної та ефективної системи профорієнтації серед майбутніх студентів, із врахуванням потреб ринку праці в майбутньому;
- створенні відповідного законодавчого поля щодо захисту прав молодих фахівців;
- розробленні критеріїв визначення рівня рейтингу вищого навчального закладу з метою надання якісних освітніх послуг та ін.

Отже, забезпечення якості підготовки фахівців у вищій школі має ґрунтуватися на потребах ринку праці та мати дієву підтримку від держави, що дозволить закладам вищої освіти відстежувати тенденції ринку праці та корегувати свої діяльність відповідно до його вимог.

Н. М. Каменева

БЕЗАЛЬТЕРНАТИВНІСТЬ ВИВЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ У ТЕХНІЧНИХ ВИШАХ

Не отримавши відповідної економічної загальнотеоретичної підготовки, дає все більше про себе знати проблема інформаційного вакууму і відсутності широкого економічного мислення молодого фахівця. Ця проблема "замикається" не лише на відсутності загальнотеоретичної економічної підготовки випускників вищої школи – на знаннях заради